

Молодий МЕДИК

№8, листопад 2023 р.

Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова приєднався до Великої Хартії Університетів

ВНМУ ім. М.І. Пирогова нарешті приєднався до Великої Хартії Університетів. Цю важливу новину повідомила у своєму телеграм-каналі Голова Вченої ради ВНМУ професор Вікторія Петрушенко.

«За підсумками тривалої підготовчої роботи впродовж останніх місяців наш ВНМУ приєднався до організації, яка об'єднує 975 європейських університетів», - написала Вікторія Петрушенка. «Молодому медику» голова Вченої ради університету повідомила, що підписала документ щодо приєднання до Хартії ще 17 жовтня 2023 року.

— Звертаю увагу. «Велика хартія університетів» — це декларація та підтвердження принципів, на яких має базуватися місія університетів. Вона була розроблена в 1988 році з нагоди 900-річчя Болонського університету, — сказала Вікторія Петрушенка.

Першим принципом, який декларує Хартія, є незалежність університетської роботи від сторонніх впливів. Другий принцип полягає в тому, що навчання й дослідження мають бути нероздільними.

Третій принцип визначає університет як місце для вільних досліджень

та дебатів, яке вирізняється відкритістю до діалогу та відмовою від нетерпимості.

Підписання «Великої Хартії Університетів» стане серйозним кроком на шляху міжнародної інтеграції ВНМУ, вважає Голова Вченої ради.

Наразі учасниками «Великої Хартії Університетів» є 92 заклади вищої освіти України. Зокрема з вінницьких — ДОННУ, з-поміж медичних — університети Києва, Тернополя, Чернівців, Полтави, Запоріжжя, Одеси, Національний фармацевтичний та Донецький медичний університети.

17 листопада — Міжнародний День студента

Студентські роки — час багатьох визначальних рішень, отримання професії та друзів, пізнання себе та свого місця у житті. Не завжди ці часи легкі, проте завжди значущі.

«ММ» зібрав кілька фактів про те, як це було — бути студентом Вінницького медичного інституту, а згодом ВНМУ, у різні роки:

1950-ті. Після пар, у вихідні та замість канікул разом з викладачами відбудувати інститут та Вінницю. Бути лісорубом, вантажником, землекопом, каменярем, штукатуром, муляром чи електриком. Вважати справою честі не пропускати лекції. У вечірні години займатись в учбових кімнатах, до 23:00 сидіти в «анатомці».

1960-1970-ті.

- Проводити вересень у полях та садах. Перший місяць осені молоді медики збирали у радгоспах Вінниччини фрукти, хміль та овочі, боролись у Криму з філоксерою. Справжнім початком навчального року був жовтень, а результатами «вересневого екзамену» ставали тисячі тонн фруктів та засилосованих кормів, сотні тонн овочів.

- Опанувати в гуртку ДТСААФ (Добровільного товариства сприяння армії, авіації і флоту) спеціальність водія, мотоцикліста, радіотехніка, парашутиста, стрільця, радіотелеграфіста, аквалангіста тощо.

- Після розподілу стати дільничним або цеховим лікарем, лікарем швидкої допомоги, спеціалістом сільської лікарні чи амбулаторії. В Україні, Якутії, Узбекистані чи на Далекій Півночі.

- На травневих Ленінських суботниках займатись благоустроєм міста та будівництвом. Молоді вінницькі ме-

дики побудували кардіологічний корпус лікарні ім. Пирогова, туберкульозну лікарню, облагородили парк на Вишеньці.

- Бути учасником санітарної дружини та брати участь у змаганнях з цивільної оборони.

- Разом зі своєю групою брати участь у легкоатлетичному забігу, присвяченому пам'яті Миколи Пирогова. Чоловіки бігли 8 км, жінки — 4 км.

- Вивчати принципи надання першої допомоги тим, хто постраждав від ядерного ураження.

1980-ті.

- Боротися за тверезість та вивчати наркологію.

- Навчати іноземних студентів з 35 країн святкувати Новий рік з ялинкою та Дідом Морозом.

- Опинитись на першій шпальті «Молодого медика», якщо ти відмінник або, навпаки, двієчник.

- Займатись інформатикою та обчислювальною технікою на ЕОМ — перших комп'ютерах.

- Навчатись на портативному автоматизованому модульному клас-планшеті АМК-1, в якому пульт для викладача та студентів з'єднані 3-метровим кабелем.

Початок. Продовження на 2-й стор.

17 листопада — Міжнародний День студента

Закінчення. Початок на 1-й стор.

• У складі виїзного студентського будівельного загону вирушити працювати у Кустанайську, Житомирську, Кримську, Тюменську, Ворошиловградську область, або одразу на Сахалін чи за Полярне коло.

• Поїхати в літній інтернаціональний табір у Шипинках Барського району. У складі бригад брати участь у соцзмаганні зі збору яблук, малини, смородиною, горобини. Перераховувати зароблені кошти у Фонд миру.

• Виграти анатомічну вікторину й отримати премію 20 крб. Або виграти конкурс на краще виготовлення музейних препаратів та отримати путівку до оздоровчого табору.

• Почати займатись аеробікою під керівництвом викладачів кафедри фізкультури.

• Мати місячну практику у лікарні вже на 1 курсі.

1990-ті роки.

• Бути одним з 3 400 студентів, на кожного з яких бібліотека має 48 томів навчальної літератури. Отримувати максимальну стипендію 54 400 крб або мінімальну — 28 800.

• Дізнатись про існування гомеопатії.

Що для вас означає бути студентом під час війни? — таке питання поставила у листопаді 2023 р. в анонімному опитуванні Рада студентського самоврядування ВНМУ.

• Під час тривоги в підвалі вчити пари. (2 курс).

• Бути студентом під час війни важко. Як морально, так і фізично. Ти переживаєш за навчання, за себе, за сім'ю. Кожної миті лячно, що щось трапиться тут, де ти вчишся, або там, де твоя родина. Тривожність можна знижувати лише за допомогою ліків. Бути студентом зараз, у цей важкий час, страшно і тяжко. Але вчитись потрібно, адже війна закінчиться, і нашої країні будуть потрібні висококваліфіковані спеціалісти. Ба навіть зараз є велика потреба в них. (2 курс).

• Вчитися, незважаючи на будь-які обставини (3 курс).

• Навчатися через внутрішню тривогу (3 курс).

• Це постійно переймається, чи не вирішить русня запустити ракету на наш університет (3 курс).

• Дуже важко, як морально, так і

фізично, а особливо якщо ти вчишся в медичному. Занадто велике навантаження, збільшили кількість пар з вибіркових дисциплін незрозуміло, для чого. Занадто мало зимових канікул, я вважаю, що 5 днів — це просто ні про що, враховуючи те, яке навантаження протягом семестру. (4 курс)

• Постійно думаю про близьких, які знаходяться в Дніпрі. Думаю, що зараз майже неможливо зустріти людину, яка морально не постраждала через війну. Бувають тривожні стани й поганий сон (4 курс).

• Передчуття майбутньої відповідальності за майбутнє країни (4 курс).

• Вчитися тоді, коли голова забита лише близькими військовими і допомогою (5 курс).

• Вчитись ще більше і краще (6 курс).

«Молодий медик» бажає усім студентській спільноті ВНМУ не втрачати єдності та впевненості у власних силах. Хай навчання попри складність залишається цікавим, а лікарська справа — справою серця.

Професорка ВНМУ взяла участь у європейській зустрічі Глобальної дослідницької ради

Професорка кафедри фармації ВНМУ Вікторія Родінкова взяла участь у європейській зустрічі Глобальної дослідницької ради (Global Research Council). На заході, організованому спільно Румунським виконавчим агентством з вищої освіти, досліджень, розвитку та інновацій UEFISCDI та Science Europe, Вікторія Родінкова представляла Україну за дорученням Національного фонду досліджень України (НФДУ) як членкиню його Наукової ради.

Європейська зустріч Global Research Council проходила з 19 по 21 листопада 2023 року на базі університету Бухареста.

Питанням зустрічі була сталість, якої так не вистачає українській науці: як наука забезпечує сталий розвиток суспільства, як забезпечити сталість самої науки та чому стійкість науки має значення.

Для України участь у цьому засіданні була важливою можливістю привернути увагу до необхідності підтримки сталості науки в нашій країні. Професорка ВНМУ стала спікеркою панельного обговорення підтеми: «Переконуємося, що наука про стійкість має значення».

Під час виступу професорка наголосила, навівши приклади роботи своєї та колег у війну, наскільки важливо забезпечувати функціонування науки у суспільстві, адже наука може забезпечити сталість самого суспільства.

Як от відновлення алергопрогнозування у другий місяць повномасштабного вторгнення через соцмережі сайту «Все про алергію», роботу якого підтримує лабораторія вивчення алергенних факторів довкілля ВНМУ, отримало просто вибухові схвальні відгуки людей, для яких ті прогнози створювалися. Людям було важливо відчувати, що хтось робить свою роботу як зазвичай, піклується про їхнє здоров'я, отримує дані, а отже, життя продовжується. А тому і підтримка науки в Україні під час війни є дуже важливою.

Те, що Україна може запропонувати Європі як приклад, і в чому вітчизняні практики не поступаються міжнародним, — то комунікація науковців із громадою.

Під час виступу на згаданій пленарній сесії Вікторія Родінкова розповіла і про досвід таких українських громадських рухів, організацій та ініціатив, як «Куншт», «Наукові пікніки», «Моя наука», «Наукові зустрічі», «Дні науки», що популяризували та популяризують науку в Україні. Також навела приклади радіопрограм, які ведуться колишніми науковцями й популяризують наукове знання.

В кулуарах багато говорили й про стійкість України та українців у опорті ворогу, про те, що буття в Україні супроводжується щоденними атаками агресора з повітря, коли під загрозою знаходиться життя та здоров'я мільйонів людей, про жак війни як явища, котрого не має існувати взагалі.

Було важливо відчувати, що європейці, які прибули на зустріч, підтримують Україну, а сама вона все впевненіше стає частиною європейського простору. Поки що — ментально. Але сподіваємося, що колись Україна стане Європою назавжди.

«ММ»

Клінічна фармакологія сьогодні: сучасні досягнення та перспективи

09-10 листопада 2023 року відбулась XII Всеукраїнська науково-практична конференція за участю міжнародних спеціалістів з клінічної фармакології на тему: «Клінічна фармакологія сьогодні: шляхи максимальної допомоги лікарській спеціальності». Огляд події для «ММ» підготували професорка кафедри клінічної фармації та клінічної фармакології Ольга Яковлева та доцентка Інна Дорошкевич

Організація й проведення науково-практичних конференцій з клінічної фармакології — традиція кафедри клінічної фармації та клінічної фармакології ВНМУ. На це звернув увагу учасник цьогорічного заходу професор Білай Іван Михайлович (м. Запоріжжя), починаючи свою доповідь.

За 30 років серед спікерів конференції були відомі науковці України та країн СНД: професори Чекман І.М., Зупанець І.А., Вікторов О.П., Войтенко Г.М., Кресюн В.И., Мамчур В.И., Поворознюк В.В., Волощук Н.І., Степанюк Г.І., Зайченко А.В. та інші. Вінничани із задоволенням привітали гостей, знайомили їх з видатними місцями Вінниччини. Програми конференції охоплювали пленарні засідання та декілька секцій — як з клінічної, так і з експериментальної фармакології. Традиційно до кожної конференції видавались збірки статей та тез з найактуальніших наукових проблем цього напрямку.

Цього року конференція відбувалась в режимі онлайн. Перевагою формату стало збільшення запрошених спікерів та слухачів, а очікуваним недоліком — відсутність безпосереднього спілкування науковців та дискусійного обговорення. Офіційними провайдеромі БПР на платформі DOCTORTHINKING.ORG була Українська Асоціація клінічної фармако-

логії та фармакотерапії (голова — доцент ЗВО Семененко С.І.).

Завдяки активному контакту із майбутніми спікерами та слухачами конференція отримала широкий відгук лікарів. Так, в структурі слухачів переважали лікарі-анестезіологи, лікарі внутрішньої медицини, фармацевти (до 15-22% слухачів), були також клінічні фармакологи, хірурги, лікарі медицини невідкладних станів, загальної практики та сімейної медицини (5-15%), педіатри, психіатри, кардіологи, акушери-гінекологи, нефрологи та інші.

Саме така аудиторія віддзеркалює міждисциплінарний характер клінічної фармакології, її значущість для лікарів різних спеціальностей. З територіального погляду були представлені практично всі області України: Вінницька (до 34% слухачів), Київська, Львівська та інші. Збірник опублікованих тез включав 77 публікацій, серед них 15 — від співробітників кафедри.

Від оргкомітету конференцію привітала Голова Вченої ради ВНМУ професорка Вікторія Вікторівна Петрушенко. Вона відзначила досягнення кафедри в професійному зростанні: захист докторської та 20 кандидатських дисертацій, підготовка до захисту чергової докторської дисертації, значний обсяг публікацій співоробітників кафедри, в тому числі науковців (понад 700, включаючи більше ніж 20 патентів) та методичних посібників (понад 40), участь в міжнародних спільнотах (Європейське респіраторне товариство) тощо. Вікторія Вікторівна побажала успіху завідувачу кафедри Семененку С.І. та учасникам наступної конференції.

Серед розділів програми конференції найбільш актуальними були питання фармакотерапії в умовах воєнного часу (лекції професорів Хайтовича М.В., Біволола О.М., Князькової І.І.), обговорення вимог

до тактики контролю призначення антибіотиків (Вільцанюк О.О., Ткач Є.П., Рожковський Я.В. із співавторами).

Важливо, що на конференції обговорювались також менш відомі лікарям аспекти фармакокінетики та фармакогенетики (Мамчур В.И., Яковлева О.О., Антоненко П.Б., Барало Р.П. та інші) — саме вони безпосередньо впливають на ефективність взаємодії лікарського засобу та організму людини. Дискусія поглиблювала розуміння, як відбуваються в організмі системні реакції на введення препаратів, завдяки яким ферментативним системам воно реалізується. Актуально звучала роль біотрансформації ліків через цитохроми Р450, ферментативні системи N-ацетилтрансфераз тощо, уточнення безпеки терапії в умовах поліпрагмації та поліфармації.

Були збільшені акценти над проблемами лікарської токсичності щодо уражень печінки, нирок, легень, міокарду, шлунково-кишкового тракту (Півторак К.В., Солейко Л.П., Коновалова Н.В., Вознюк Л.А., Чайка Г.В., Масік Н.П., Пінський Л.Л., Чубучна І.І., Семененко І.Ф. із співавторами, спікери від Вінниці, Києва та Львова).

Привернули увагу слухачів й доповіді, присвячені оновленим протоколам фармакотерапії в умовах доказової медицини, перспективам розробки нових препаратів з урахуванням вікових впливів, метаболічних розладів, алергічних станів (Волощук Н.І., Чайка Г.В., Сенаторова Г.С., Хухліна О.С., Зайков С.В., Богомолів А.Є., Бездітко Н.В. та інші).

В рамках конференції мали можливість довести до аудиторії результати власних досліджень аспіранти та молоді вчені України.

Результати конференції позитивно оцінили лікарі-слухачі та науковці вищої школи.

Студентський бал повернувся! Щоб зібрати кошти на дрони

Традиція студентських балів ВНМУ згасла через ковід та війну. Але цього листопада святокове зібрання відбулось. І зібрало втричі більше охочих, ніж планували організатори.

Бал відбувся в одному з вінницьких ресторанів, розташованих в укрітті. Тож повітряні тривоги не завадили дівчатам вражати красою, а хлопцям — елегантністю. До події долучилися понад 600 студентів усіх факультетів ВНМУ, були й запрошені учасники — курсанти Національної академії На-

ціональної гвардії України.

Гостями заходу стали Голова Вченої ради ВНМУ Вікторія Петрушенко, декан факультету підготовки іноземних громадян Олександр Довгань, декан стоматологічного факультету Сергій Поліщук, асистент кафедри ендоскопічної та серцево-судинної хірургії Олег Левадний.

Головною метою проведення Студентського балу був збір коштів на виробництво FPV-дронів. Для цього організатори заходу взаємодіяли із благодійним фондом «Протектор

4.5.0» Катерини Шрамко. В підсумку вдалося зібрати 31 тис. грн.

Це було справжнє яскраве свято з бальними танцями, живою музикою та співом від Студентського музичного клубу, власною королівською парою. Фіналісти конкурсу «Король та королева балу» отримали тематичні подарунки: сертифікати від мережі медичного одягу «InWhite».

Vinnitsia ENDO 2023: медицина, яка на часі

В перші дні листопада у Вінниці відбулась масштабна науково-практична конференція з міжнародною участю «Vinnitsia ENDO 2023», організована ВНМУ ім. М.І. Пирогова за підтримки Вінницької обласної воєнної адміністрації, ВОКЛ ім. М.І. Пирогова та освітньої інтернет-платформи DoctorThinking.

У заході взяли участь викладачі, лікарі-практики, аспіранти, інтерни, студенти. Конференція зібрала 333 зареєстрованих учасники, в тому числі 72 учасників ендоскопічних тренінгів.

Нагальне практичне значення конференції чітко визначила на її відкритті головний хірург Вінницької ОВА Тетяна Жовнір:

— Всі розуміють, що ендоскопічні методи діагностики й оперативні втручання останнім часом займають дуже важливе місце в нашій медицині. Всі хочуть мати малі післяопераційні та операційні травми, й тому всі заклади наші, районні лікарні, останнім часом закупувають гарне (медичне) обладнання. Я думаю, такі заходи будуть нам давати можливість навчатися працювати на цій техніці, будемо переймати досвід закордонних фахівців. На жаль, останнім часом у нас є нестача в кадрах — мало у нас фахівців з ендоскопії. Я думаю, що такі гарні наукові заходи мають показати молоді, які є можливості розвитку цієї галузі, й вони мають йти в цю медицину — працювати і розвивати її.

Вперше в історії науково-практичних конференцій області був запропонований формат прямих онлайн-тран-

сляцій міні-інвазивних оперативних втручань з Південної Кореї. Також учасники заходу отримали можливість вислухати онлайн-доповіді та приклади клінічних випадків від лікарів з США, Франції, Нідерландів.

Програма передбачала два повноцінних дні роботи з чотирьох секцій: верхніх відділів ШКТ, систем органів дихання, панкреато-біліарної зони, нижніх відділів ШКТ. Окрім колег із закордону з доповідями та live-трансляціями перед учасниками виступили фахівці Головного військового клінічного госпіталю МО України, Національного Інституту хірургії та трансплантології ім. О.О. Шалімова, клінічної лікарні «Феофанія», Першого територіального медичного об'єднання м. Львова, Запорізької, Львівської, Житомирської,

Рівненської, Київської та Вінницької обласних клінічних лікарень, Київської МКЛ № 3, лікарі з клінік Одеси, Дніпра, колеги із Харківської МАПО, клініки Запорізького державного медико-фармацевтичного університету, Вінницького та Одеського медичних університетів.

Зокрема, в рамках програми тренінгу «hands on» (навчання на шлунках) під керівництвом експертів пройшли навчання 48 лікарів. Учасникам конференції також був презентований ендоскопічний тренажер для виконання бронхоскопії, гастроскопії та колоноскопії.

Ті 140 студентів ВНМУ, які офіційно зареєструвалися для участі у конференції, по її завершенні отримали окремі сертифікати.

«ММ»

У ВНМУ триває конкурс з написання наукових оглядів

Учасниками незвичного конкурсу стали студенти та молоді вчені ВНМУ. На приз Голови Вченої ради університету професорки Вікторії Петрушенко вони мають написати літературні огляди з тематики своїх наукових робіт.

Ця ініціатива набула неабиякої популярності: лише за 3 доби після оголошення змагання до участі в конкурсі зареєструвалися близько 100 осіб. Результати конкурсу «Молодий медик» повідомить в наступному номері, а для того, щоб написання статей було простішим, для учасників науково-літературного змагання провів тренінг секретар Вченої ради Дмитро Гребенюк.

Він розповів зацікавленій молоді, що потрібно для написання якісної оглядової статті, проаналізувавши типи таких статей, їхню структуру, базові принципи написання кожного розділу з урахуванням необхідності дотриматись всіх норм академічної доброчесності.

Доповідь здобувачі освіти зустріли оплесками й попросили викласти її презентацію у відкритий доступ. Її можна знайти у телеграм-каналі Вікторії Петрушенко https://t.me/petrushenko_vnmu. За новою інформацією щодо конкурсу стежте там.

«ММ»

Лікарські бригади співробітників ВНМУ проводитимуть огляди у громадах Вінниччини

У листопаді з ініціативи Голови Вченої ради ВНМУ професорки Вікторії Петрушенко розпочалась акція «Медуніверситет — Вінниччина».

Вона передбачає виїзди співробітників університету для проведення діагностики та контролю стану здоров'я у громадах області.

Перший прийом відбувся у Ситківцях Райгородської громади Гайсинського району. Понад 60 пацієнтів отримали консультацію хірургів, кардіологів, офтальмологів, і гастроентерологів — представників кафедр внутрішньої медицини №1, офтальмології, ендоскопічної та серцево-судинної хірургії.

Всеукраїнська науково-практична конференція «Філософія в сучасному науковому та соціально-політичному дискурсах»: спільний пошук відповідей

Рішення святкувати День філософії щорічно кожного третього четверга листопада затверджено ЮНЕСКО у 2005 р. В документі зазначено, що філософія розвиває в людині «критичне і незалежне мислення, вчить краще розуміти світ, а також сприяє розвитку толерантності та свободи». Вона є посередницею між різними дискурсами — науками, мистецтвами та релігіями, формує толерантне ставлення до людей інших культур і способів мислення.

Філософія — це найвище мистецтво формування мислення, споглядання світу, без якого людина не може обійтися. Людина, яка орієнтується на проблеми духовного життя, може тяжіти до філософії, й це виявляється тим внутрішнім та інтелектуальним притулком, в якому особистість знаходить себе.

Філософія є культурним кодом європейської цивілізації. Вона була тим духовним джерелом, з якого народилися Європа та основні її феномени: наука, політика, теорія права, ідея людської відповідальності та гідності. Завдяки філософії сформувалися наукові школи та університети: від академії та ліцею, через середньовічні університети аж до сучасних наукових й освітніх закладів.

Філософські ідеї, що на початку становили іноді суто теоретичний інтерес, стали джерелом розвитку конкретних наук аж до появи техніки. Від початку філософія була не просто теорією, а життєвою практикою, особливим способом ставлення до світу. Людський дух демонструє дивовижну властивість переживати особливий досвід: досвід єднання духовної глибини людської особи з цілісністю й глибиною буття.

Що визначає місце філософії у новій системі виховання? Філософія веде до пошуку відповідей на моральні питання, викладає релігійні переконання раціональнішою мовою, загострює критичну свідомість та приводить людину до пошуків смислів.

Кафедра філософії та суспільних наук ВНМУ щороку у листопаді проводить науково-практичну конференцію з актуальних питань гуманітарних наук та суспільного життя. Завдяки цьому дискусійному майданчику колектив кафедри збільшує взаємодію та наукові зв'язки з іншими осередками вітчизняної та зарубіжної гуманітаристики.

IV Всеукраїнська науково-практична конференція з міжнародною

участю «Філософія в сучасному науковому та соціально-політичному дискурсах» охопила близько 50 фахівців у сферах гуманітарних і суспільних наук з Вінниці, Львова, Києва, Умані, Одеси, Житомира, Хмельницького, Сум, Болонського університету (Італія), Кентського університету (Велика Британія), Тьубінгенського університету (Німеччина).

Пленарне засідання конференції 16 листопада розпочали доповіді «Україно-російська війна очима італійців» (Челишева Т.Є., Università di Bologna), «Православні "баталії" по-українськи: просто про складне» (Вергелес К.М., д.філос.н., професор кафедри філософії та суспільних наук ВНМУ), «Філософія про особливості об'єкту сучасного наукового пізнання і соціально-гуманітарний дискурс» (Петрушенко В. Л., д.філос.н., професор за запрошенням Львівської православної богословської академії), «Духовно-інтелектуальна й буттєва ідентичність українців: від далекої минувшини до сучасності й подальших перспектив» (Ямчук П. М. д.філос.н., професор кафедри соціально-гуманітарних і правових дисциплін Уманського національного університету садівництва).

Нагальним проблемам суспільного та соціального життя були присвячені доповіді

«Етико-правові аспекти насильства під час війни» (Пустовіт С.В., д.філос.н., професор, завідувач кафедри філософії НМАПО ім. П.Л. Шупика), «Християнство після Бучі: спроби теоретичних рефлексій катастрофічної дійсності» (Павленко П. Ю., д.філос.н., доцент Інституту філософії ім. Г.С. Сковороди НАН України),

«Корупція як аморальне соціальне явище» (Виговський Л.А., д.філос.н., професор, завкафедри філософії, соціально-гуманітарних наук та фізичного виховання Хмельницького університету управління та права), виступи «Психоемоційний стан цивільного населення під час війни. Контекст сучасної України» (Беднарчик Тарас Романович к.філос.н., доцент кафедри філософії та суспільних наук ВНМУ та ін. автори), «До питання кадрового забезпечення галузі охорони здоров'я та мотивації медичного персоналу у кризових умовах» (Марчук Іванна Анатоліївна, к.пед.н., доцент кафедри філософії та суспільних наук ВНМУ), «Український "код" виживання. До 90-ї річниці Голодомору 1932-1933 рр. в Україні» (Лациба Валерій Павлович к.іст.н., доцент кафедри філософії та суспільних наук ВНМУ).

Здобувачі вищої освіти презентували актуальні дослідження щодо сутності та наслідків інформаційної війни в Україні, коливання рівня щастя українців від початку російської агресії, політичного та історичного значення Мінських угод.

Особлива увага учасників конференції була також приділена питанням академічної доброчесності.

Плідна робота та гострі дискусії конференції, без сумніву, допомогли окреслити суспільну, релігійну, психологічну та філософську проблематику буття сучасної України, й спрямують наукову думку до пошуків шляхів практичного вирішення проблем суспільства у воєнний та повоєнний часи.

**Для «ММ» —
кафедра філософії та суспільних наук ВНМУ**

Студенти ВНМУ зібрали допомогу для маленьких пацієнтів Центру матері та дитини

Відділ доброчинності Ради студентського самоврядування створений з метою продовжити волонтерську діяльність студентів ВНМУ, яка розпочиналася ще за часів Комітету волонтерства. Зараз небагато студенти продовжують допомагати тим, хто потребує любові й підтримки. Про одну з таких акцій — розповідь її організаторки та учасниць.

Відділ доброчинності РСС — це маленька, але водночас велика волонтерська родина. Маленька, тому що нас небагато. Велика, тому що творимо великі добрі справи, які стосуються кожного з нас.

Нещодавно відбулась поїздка до МКЛ «Центр матері та дитини», а саме до діток, які проходять лікування в цій лікарні та водночас позбавлені батьківської любові. Ці маленькі пацієнти — з Будинку дитини.

ЦМТД ми вибрали не випадково. Я вже як пів року працюю у відділенні молодшого дитинства цієї лікарні медичною сестрою, і за цей час побачила багато малюків, які не мають батьків.

Такі діти потребують особливого догляду та піклування з боку медичних працівників. Через це я запропонувала учасникам відділу започаткувати благодійну колаборацію з ЦМТД, щоб допомогти гуманітарно такій малечі: робити виїзди до лікарні, допомагати засобами гігієни, дитячим харчуванням, одягом. Для того, щоб ми — працівники лікарні, могли доглядати за маленькими пацієнтами, маючи достатньо потрібних засобів та речей.

Власне, так і відбулась наша перша поїздка. Завдяки нашій маленькій-великій родині ми змогли зібрати й передати достатню кількість гуманітарної допомоги. Безпосередньо поїхали до лікарні 6 студенток.

Під час самої поїздки ми подоглядали за двома малюками у відділенні молодшого дитинства: покупали, переодягли, погодували і навіть виконали медичну маніпуляцію, провівши маленькому Максимкові інгаляцію.

Також не оминули увагою відділення старшого дитинства, в якому нас із посмішками зустріли троє дорослих хлопчиків. Зробили для кожного пакуночки із канцелярським приладдям та смаколикками. Весело провели час за бесідами про халабуду та розвагою з наклейками.

Такі візити ми плануємо робити раз на рік, адже до лікарні завжди поступають діти, у яких нікого немає, і якщо ми можемо хоча б трохи допомогти такій малечі, це дуже важливо. Адже не всі діти отримують піклування й увагу, але всі на них заслуговують...

Враженнями поділились учасниці поїздки:

Гвоздицька Діана, 3 курс:

«Насправді я очікувала, що буде дуже важко морально. Це все ж таки дітки, які залишилися самі з певних причин. Коли ми приїхали, я одразу ж взяла малечу на ручки, почала бавитись, і це були справді неперевершені емоції — я хотіла віддати їй всю себе, все, що я маю.

Зі старшими хлопцями ми дуже круто поспілкувались: вони розповіли, як проводять час, як будують будиночки з подушок та ковдр. Ми ж усі такими були у дитинстві, я згадала, як це було у мене, але справді було відчутно, що їм не вистачає уваги й тепла. Ми подарували їм подаруночки — хлопцям дуже сподобалось, потім разом вирізували маски суперменів. Емоції ну дуже круті.

Я таки не помилялась — поїздка справді була дуже важка морально. Десь між радістю та розумінням дійсності».

Зайка Олена, 5 курс:

«Було досить дивно усвідомлювати, що медичні сестри та брати окрім безпосередніх обов'язків змушені доглядати за дітками, котрі через різні обставини не мають батьків, які б дбали про них: купали, змінювали підгузки, годували. Також, на жаль, діти-сироти, які потрапляють до лікарні, не мають належного забезпечення одягом, засобами гігієни, сумішами й часто потребують залучення працівників лікарні та волонтерів.

Наш комітет був дуже радий допомогти з цим. Ми сподіваємося, що найближчим часом Україна переможе, й держава забезпечить належне фінансування лікарням та дитячим будинкам, які цього потребують».

Філатова Дарина, 5 курс:

Волонтерство завжди забирає багато часу і сил, але приносить і стільки ж радості та натхнення до наступної допомоги. Так вийшло і з цією поїздкою до дітей в ЦМТД. Вдячність усіх дітей — від найменших до вже дорослих мрійників — за піклування та гостинці, які ми їм привезли, подарувала мені суперприємні й незабутні емоції».

Мельничук Світлана, 5 курс:

«Була рада стати частинкою проекту, адже ми хоч і на короткий час, але змогли провести час з дітками, які дійсно цього потребують. А також, завдяки старанням усього колективу, зібрали такі необхідні речі, іграшки та предмети догляду. Час, проведений з дітками, — незабутній, він надихає та мотивує долучатись до благодійних справ у нашому університеті».

Головенко Анастасія, 1 курс:

«До цієї поїздки я ще не була залучена до роботи у лікарні. Ця робота була невелика: проінгалювати, вколосити, дати їсти тощо, але я вважаю, що для першого разу мені було вдосталь. Саме в ці моменти розумієш, наскільки важливо допомагати іншим, й що це дуже приємно».

Після поїздки до ЦМТД відділ доброчинності РСС провів теплу осінню акцію «Happy Paw!» для допомоги тваринам у притулку. У наших найближчих планах — щорічна зимова акція «Теплі долоньки» до різдвяних і новорічних свят.

**Для «ММ» — голова відділу доброчинності РСС
Гейдарова Ельвіра, 4 курс.**

Вікторія Анатоліївна Логвиненко: «Викладати — це моє»

Your explanation was as clear as glass — із вдячністю написала доцентці кафедри анатомії Вікторії Анатоліївни Логвиненко одна з її іноземних студенток. У бібліографії викладачки понад 50 методичних рекомендацій та навчальних посібників, за якими студенти успішно опановують анатомію вже майже 30 років.

Вікторія Анатоліївна погодилась побесідувати з кореспонденткою «ММ» про життя та улюблену роботу.

Чому і як Ви вирішили стати лікарем?

Я вирішила стати лікарем як за порадою батьків, так і за власним переконанням — я розуміла, що це одна з найкращих професій для жінок.

Моя мама працювала у Вінницькому медичному тоді ще інституті, викладала німецьку мову. Взагалі у батьків дуже цікава історія життя: під час Другої Світової війни мама потрапила до Германії як остарбайтер, вона працювала у німецькій родині, й там вивчила мову. Після перемоги її залишили працювати у радянській комендатурі перекладачем, тож на Україну вона повернулася вже у 1947 р.

Батьки мої познайомились у Германії: тато був військовим льотчиком, його збили, потрапив у полон, був в Освенцимі. Після війни продовжувати військову справу йому не дозволили через полон — такі тоді були часи.

Він закінчив технікум, працював на заводі, мав справді золоті руки: міг і взуття зашити, і телевізор налагодити, і годинник відремонтувати, і меблі зробити. А мама викладала у школі, потім у педагогічному інституті, потім у нашому, медичному.

Я закінчила школу із золотою медаллю, тож при вступі в інститут мені довелося складати тільки іспит з фізики. Інститут теж закінчила з відзнакою.

Якими Вам запам'ятались студентські роки?

Мені дуже подобалось вчитись. Анатомію у нас викладала доцент Терентьєва Галина Володимирівна, вона була дуже вимоглива. На початку мені не все вдавалось, а я дуже хотіла правильно відповідати. Тож багато часу проводила в навчальних класах, де вивчала матеріал, використовуючи препарати.

У нас була дуже хороша група. Ми завжди збиралися і займалися разом. У групі загалом всі були старші за мене, майже всі хлопці були після армії, після училища. Ми весело проводили вільний час: їздили

в Умань, ходили в походи. Щороку їздили у вересні до колгоспу збирати яблука. Більшість одногрупників стали успішними лікарями різних профілів.

І зараз, вже скільки років минуло, а ми спілкуємось, підтримуємо один одного. Востаннє планували зустрітися у 2022 році, але почалась війна. У мене дуже теплі спогади про мою групу та про студентські роки, тому що все було дуже цікаво.

Як складалося Ваше професійне життя?

По закінченні інституту я сім років працювала в обласному онкодиспансері анестезіологом. Робота була цікава, відповідальна, але я розуміла, що це не зовсім моє.

Одного разу я випадково зустріла свою викладачку Терентьєву Галину Володимирівну, і вона запропонувала мені посаду на кафедрі анатомії людини, яку на той час очолював Роменський Олег Юрійович. Я дуже зраділа, бо завжди мріяла про викладацьку роботу.

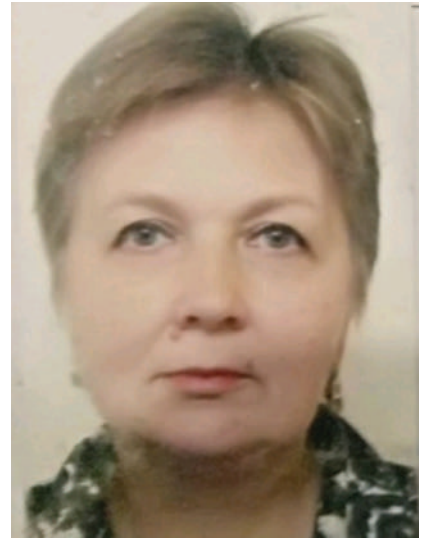
У мене на той час вже народилася друга дитина, якраз їй виповнився рік. Спочатку я працювала старшим лаборантом, але мене долучили до викладацького процесу.

Я дуже вдячна Галині Володимирівні, яка мене в усьому підтримувала. Дуже вдячна професорці Фоминій Людмилі Василівні й доценту Гриценку Сергію Івановичу. Вони дуже добре препарували навчальні препарати, я вчилася у них, і вони мені дуже допомагали у цьому плані. Мені відразу дали викладати студентам і першого, й другого курсів. Звичайно, було важко, та все ж таки я впоралася.

Ви були однією з перших, хто викладав у ВНМУ англійською?

Я закінчила Вінницьку школу № 1. В першій школі було поглиблене вивчення англійської мови. І я завжди мріяла розмовляти англійською.

Коли постало питання, що до нас можуть приїхати студенти вчитися англійською мовою, я попросила завідувача кафедри — ним тоді був

професор Шапаренко Павло Пилипович — направити мене на курси англійської мови.

Тоді мені вже було 47 років. На курси направили багато викладачів, але якось вони розбіглися, а я залишилась. І от треба нам починати навчання, а у нас не було ніяких підручників.

Користуватися іноземними підручниками було неможливо. В Європі та Америці по-іншому викладають анатомію. Вони вивчають за ділянками тіла, а ми вивчаємо за системами. Отже, нам довелося самим створювати навчальні матеріали з нуля. Я сиділа всю ніч, писала методичні розробки, потім роздруковувала на принтері й роздавала студентам.

Зараз ми вже видали багато методичних розробок, але й ті, перші, досі актуальні, бо я намагалась писати дуже конкретно й зрозуміло. Студентам подобається.

Одна зі студенток навіть написала мені англійською жартівливий вірш про те, як завдяки нашим заняттям поступово вивчала анатомію, як її улюбленою з систем тіла стала нервова, а вишенькою на торті навчання — сенсорна.

Багато іноземних студентів, які закінчили наш університет, успішно працюють лікарями в своїх країнах. І мені дуже приємно, що деякі з них продовжують спілкуватися зі мною, вітають зі святами, переживають, як ми тут зараз живемо й працюємо у воєнний час.

Окрім викладацької, Ви займалися і науковою роботою...

Так, причому тому кандидатської дисертації я вибрала сама. Мені запропонували тему, але вона мені видалась не дуже цікавою.

Продовження на 8-й стор.

Вікторія Анатоліївна Логвиненко: «Викладати — це моє»

Закінчення. Початок на 7-й стор.

Якраз тоді я поїхала до родичів в Москву, там у бібліотеці натрапила на статтю про курчат: якщо вирощувати їх при температурі нижчій, ніж рекомендовано для нормального розвитку, курчата виростають дистрофічними, але зі збільшеним серцем. Ця тема мене дуже зацікавила. Коли повернулась до Вінниці, взяла щурят, яких щойно відлучили від самки, і вирощувала їх в холодному приміщенні. Вони, так само як курчата, виростили з гіпертрофованим серцем. Крім того у цих щурят було виявлено інтенсивний ріст серцевих судин.

Потім вичитала, що у людей, які живуть довгий час на півночі, також розвивається гіпертрофія серця. Той же самий механізм запускається при низькому атмосферному тиску, тобто в горах. Пацієнтам після пересадки серця рекомендують реабілітуватися в гірській місцевості, тому що там інтенсивно розвиваються судини серця.

Професор Олег Юрійович Роменський зробив мені протекцію у професора гістології з Ростова-на-Дону, Петра Андрійовича Хлопоніна. Він

допоміг мені дослідити й описати мікропрепарати експериментальних щурів під електронним мікроскопом. Так я написала дисертацію.

На жаль, тоді помер мій безпосередній науковий керівник професор Олег Юрійович Роменський, і до захисту мене готував професор Борис Йосипович Коган. Він схвалив мою роботу: сказав, що дисертація дуже цікава, має практичне значення. Захищалась я у Сімферополі.

ВАШ СТАЖ ВИКЛАДАЧА ВЖЕ ПЕРЕВИЩУЄ 40 РОКІВ. ЦЕ ТА РОБОТА, У ЯКІЙ ВИ ЗНАЙШЛИ СЕБЕ?

Так, я дуже задоволена своєю роботою. Бути вчителем, викладачем — це справді моє. Я люблю студентів, люблю сам викладацький процес. Люблю підвищувати кваліфікацію: віднедавна викладаю вибірково дисципліну «Особливості будови тіла людини у віковому аспекті» українською та англійською мовами та курс ембріології англійською мовою.

Це також зовсім нові предмети, книжок немає то ми знову розробляємо методичні рекомендації для студентів, і ця робота мені теж до

душі. Весь час дізнаєшся щось нове, спілкуєшся зі студентами й сама почувашся молодшою.

Ще мені дуже пощастило з колективом. На кафедрі панує атмосфера взаємоповаги, взаєморозуміння та підтримки один одного. Керує кафедрою молодий, але дуже досвідчений та інтелігентний професор Віталій Олександрович Тихолаз. Співробітники вміють не тільки добре працювати, але й весело відпочивати. Ми збираємося разом, щоб святкувати і традиційні свята, й закінчення семестрів, виїжджаємо на природу.

У мене щаслива сім'я, маю двох розумних і турботливих доньок. Вони обидві теж медики, одна вже захистила дисертацію, працює доцентом та завучем клінічної кафедри нашого університету, друга якраз готується до захисту дисертації. Маю двох онуків, які також подають надії в навчанні.

Вважаю, що моє життя вдалося, бо маю чудову родину, улюблену роботу в гарному колективі. Тільки мрію про можливість ще якомога довше працювати, бо є сили, ідеї та бажання.

Студентське самоврядування та газета «Молодий медик» запрошують студентів у новий телеграм-канал для самовираження й креативу. «Нотатки молодого медика ВНМУ» — це місце для ваших життєвих історій, думок, якими хочете поділитись, питань, які вважаєте за потрібне обговорити, власних наукових статей.

За публікацію статті на каналі та на шпальтах «ММ» нараховуються додаткові бали: відповідно 0,1 та 0,2. Долучайтеся за посиланням: <https://t.me/noaydvnmu>.

Газета колективу Вінницького національного медичного університету ім. М.Пирогаса

**Молодий
МЕДИК**

Вітаємо ювілярів листопада:

- **Барало Раїсу Петрівну** — доцентку кафедри клінічної фармації та клінічної фармакології
- **Булавіну Тетяну Володимирівну** — старшого інспектора канцелярії університету
- **Буртяк Наталію Григорівну** — доцентку кафедри акушерства та гінекології № 1
- **Логвиненко Вікторію Анатоліївну** — доцентку кафедри анатомії людини
- **Мазура Володимира Олександровича** — двірника учбового корпусу № 2
- **Малаховського Василя Вікторовича** — двірника навчально-спортивного комплексу
- **Панасюк Вікторію Борисівну** — лаборантку кафедри ендоскопічної та серцево-судинної хірургії
- **Савченко Віру Юхимівну** — прибиральницю службових приміщень гуртожитка № 3
- **Черкашину Людмилу Петрівну** — прибиральницю службових приміщень нового учбового корпусу

Бажаємо ще багато плідних літ при здоров'ї, натхненні до життя та щедрій долі, родинної злагоди й добробуту, успіхів на усіх теренах життя.

Газета «Молодий медик»	Засновник та видавець: колектив Вінницького національного медичного університету.	Головний редактор: Родінкова Вікторія, відповідальний редактор: Ігнат'єва Тетяна, верстка та дизайн: Ярмілко Наталія,	відповідальний секретар: Смольський Леонід Павлович Наклад 1000 екз.
------------------------------	---	---	--